

DR. MADARAS GÁBOR KÖSZÖNTÉSE 70. SZÜLETÉSNAJJA ALKALMÁBÓL

1950. december 11-én született Budapesten. 1975-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen építőmérnöki szerezett diplomát. Szakmérnöki oklevelét 1980-ban kapta vasbetonszerkezeti szakon. Ugyanabban az évben védte meg egyetemi doktori értekezését is vasbeton gerendák nyíráselméletéből. 1975-78 között a Mélyépterv tervező mérnökeként dolgozott, főleg közművek és kisműtárgyak terezési munkáin. 1978-79-ben a Beton- és Vasbetonipari Művek gyártmányfejlesztője, majd mélyépítési csoportvezetője volt. 1980-86-ban az Építéstudományi Intézet tudományos munkatársa, szakosztályvezetője volt a vasbetonszerkezeti tagozaton. Fő feladata a friss kutatási eredmények gyakorlati tervezési-alkalmazástechnikai feltételeinek kidolgozása volt, emellett részt vett az Intézet hagyományos kutatásfejlesztési munkáiban, fő érdeklődési köre ekkor a vasbeton lemezek átszűrődési elmélete volt.

Az Intézet munkatársaként bekapcsolódott be a CEB (Comité Euro-international du Béton) munkájába, mint a magyar nemzeti tagozat tagja, és részt vett több szabvány és műszaki normatív dokumentum kidolgozásában. 1987. január 1-től az Építésügyi Minőségellenőrző Intézet tudományos munkatársa lett a Tartószerkezeti mai koordinátora. Mint a TÜV delegáltja mintegy tíz éven keresztül vett részt az ISO TC 178 munkájában, ahol felvonó biztonságtechnikai szabályozási feladatokon dolgozott. Ösztöndíjasként 1985-ben Dániában, 1991-ben Dél-Koreában dolgozott, illetve vett részt tanulmányúton. 1998-2016 között az ÉMI-TÜV SÜD Kft. ügyvezető igazgatója volt.

A CEB Magyar Nemzeti Tagozatának delegátusa és a CEB IV/1 (Quality Assurance Systems) munkabizottságának tagja

volt. Részt vett a CIB és a FIP tevékenységében. A CEB+FIP = **fib** megalakulása óta a Magyar Nemzeti Tagozat alelnöke és delegáltja. A **fib** szervezetén belül munkabizottsági és bizottsági tagként 15 éven keresztül foglalkozott minőségbiztosítási és tartóssági kérdésekkel. A COM 5, majd TG5.8 munkájában Steen Rostam meghívására 1998. és 2013. között, mint aktív bizottsági tag, 2013 óta mint corresponding member. A **fib** Magyar Tagozatának 1998. óta alelnöke és a Palotás László-díj kuratórium tagja. A pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemen 2001. június 30-ig szóló kinevezése volt az Anyagvizsgáló és Minőségbiztosítási Tanszék vezetésére, mint má. főiskolai docens.

Megalakulása óta a Nemzeti Akkreditáló Testület elnökhelyettese, 2000-2004 között elnöke volt. Oktatói tevékenységet 1991-94 között a BME idegen nyelvű képzésében és szakmérnöki képzésében vállalt, ezen kívül számos esetben tartott hazai és külföldi hallgatóság részére előadást aktuális szakmai kérdésekről.

2001. óta a BME Építőanyagok és Mérnökgeológia Tanszékén Betontechnológiai szakmérnöki oktatásban minőségbiztosítási előadásokat tart. Szűkebb szakterülete a tartószerkezetek vizsgálata, fejlesztése, ezen belül a vasbetonszerkezetek, a feszített vasbetonszerkezetek és a könnyűbeton szerkezetek témája.

A Mérnöki Kamara alapító tagjaként a kezdetektől részt vett a Kamara szervezésében, több vezető tervezői és szakértői jogosultsággal rendelkezik. 1998. óta a Magyar Mérnökakadémia rendes tagja. Nős, négy fia és hét unokája van. Munkája mellett fő érdeklődési területei az irodalom, a filozófia és az utazás, kedvenc sportbeli elfoglaltsága a golf.

A **fib** Magyar Tagozat nevében kívánunk jó egészséget és további sok sikert.

Dr. Balázs L. György

SZALAI GYÖRGY KÖSZÖNTÉSE 65. SZÜLETÉSNAJJA ALKALMÁBÓL

Szalai György tagtársunk 1955 november 15-én született Egerben. 1982-ben a Budapesti Műszaki Egyetem, Építőmérnöki Kar, Szerkezetépítőmérnöki Szakán szerezte meg mérnöki diplomáját.

Beruházói, műszaki ellenőri gyakorlat-tal 1994-ben a Heves Megyei Közlekedési Felügyeleten helyezkedett el, ahol hid és vasúti ügyintézőként a 30,00 m szabadnyílás alatti hidak, kisvasutak,

sífelvonók, távolsági szalagpályák hatósági engedélyezését végezte. A hivatal átszervezését követően 2007-től az NKH ÉMRI osztályvezetője, majd főosztályvezetője.

2011. szeptemberétől a Nemzeti Közlekedési Hatóság Útügyi, Vasúti és Hajózási Hivatal Út- és Hídügyi Főosztály Engedélyezési és Forgalm szabályozási Osztály, osztályvezetője. Átszervezést követően 2017-től a Budapest Főváros Kormányhivatala Közlekedési Főosztály Útügyi Osztály, osztályvezetője, ahol feladata az egész országra kiterjedően az országos gyorsforgalmi utak, vasúti átjárók hatósági engedélyeztetésének (építése, létesítése, forgalomba helyezése, egyéb hatósági ügyeinek) irányítása.

2020. január 1-jétől nyugdíjas. A családja és a szabadidős

tevékenysége mellett, 2019 júniusától a megyei kormányhivatalok részére egyedi megbízások (kirendelések) alapján munkát végez és a 30 m szabadnyílás alatti hidak engedélyezési eljárásaiban vesz részt.

Munkája során az alábbi munkabizottságokban működött közre:

- Az országos közúthálózat területén megvalósuló kísérleti út- és hídépítési munkák szabályozásáról szóló ITM rendelet megalkotása (2018),

- A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium megbízásából a Magyar Közút Zrt. által felállított munkabizottság az útügyi műszaki szabályozási rendszer felülvizsgálatára. Útépítési alapfogalmak, valamint a közutak igazgatásáról szóló 19/1994. (V.31) KHVM rendelet módosítása munkabizottságok (2017-2018).

- A Nemzeti Közlekedési Hatóságnál indított „Nemzeti tengelysúly- és kapcsolódó ellenőrzéseket támogató hálózat kialakítása” című projekt (2015).

Gratulálunk a tartalmas és eredményes szakmai életúthoz, és kívánjuk, hogy Szalai György tagtársunk továbbra is jó egészségben töltsen nyugdíjas éveit a családja körében, emellett végezze felelősségteljes szakértői munkáját.

Vörös József

MIHALEK TAMÁS KÖSZÖNTÉSE 70. SZÜLETÉSNAJÁN

Mihalek Tamás Budapesten született 1950-ben. Középiskolai tanulmányait a Kvassay Jenő Híd-Vízműépítő Technikumban végezte, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán diplomázott.

Az egyetem elvégzése után első munkahelye a Hídépítő Vállalat volt, azon belül a győri építésvezetőség.

Rövidesen Budapestre a cég központjába került, ahol a Műszaki Osztályra helyezték, ahol eleinte monolit és előregyártott gerendás vasbeton hidakat tervezett, valamint technológiai tervek készített. Itt dolgozott közel 40 évig, majdnem egészen nyugdíjba vonulásáig különböző beosztásokban: volt tervező, vezető tervező, tervezési főmérnök stb.

A hetvenes évek közepétől a szakma egyre több figyelmet fordított az utófesztített vasbeton szerkezetekre, ezen belül is a hidakra. Ennek megfelelően a Hídépítő Vállalatnál is egyre több mérnök ismerkedett a feszített hidak tervezésével, akik közül Mihalek Tamás volt az egyik legtevékenyebb. Megszerzett tudásával és időközben kialakult tapasztalatával kiemelkedett a Műszaki Osztályon dolgozó tervezők közül. Kollégái elismerték tudását; véleményét és segítségét mindig kérték és használták.

Számos műtárgy tervezésénél tervezőként, vezető tervezőként tevékenykedett. Ilyen volt például a szabadszereléssel épített Marx (most Nyugati) téri felüljáró, illetve a 3-as metrónak és az M1-es autópályának egyes műtárgyai. Jelentős mérföldkő volt az ő szakmai életében is az 1988-ban a Magyarországon először alkalmazott szakaszos előretolós technológiával épített berettyóújfalui közúti Berettyó-híd, a 4-es főút Szolnokot elkerülő szakaszán épített betolt hidak, illetve az orosházi Szőlő körúti felüljáró. A Lágymányosi- (Rákóczi-) híd pesti, Soroksári út fölötti felhajtóinak tervezésében éppúgy oroszlanrészt vállalt, mint az M5-ös autópálya budapesti bevezető szakaszán a vasútvonal és a honvédségi laktanya fölött épített Gyáli úti felüljáró, illetve a debreceni Homokkerti felüljáró második ütemének tervezésében. A feszített vasbetonszerkezetek területén meglévő tudását folyamatosan fejlesztette, irányításával a Műszaki Osztály statikusai rátértek a számítógépes, végeselemes programmal végzett méretezésre.

Lehetetlen feladat (és egy ilyen köszöntőben talán felesleges is) lenne az összes, közreműködésével megépült műtárgynak a felsorolása. Legjelentősebb munkáinak megemlézése során semmiképpen sem maradhat ki a magyar - szlovén vasútvonalon 1999-2000-ben Nagyrákos mellett szakaszos előretolással épült két, 1400 és 200 méter hosszú, feszített

monolit vasbeton szekrény felszerkezettű vasúti völgyhíd, illetve az M7-es autópálya 2005-ben átadott Balatonszárszó-Ordacsehi szakaszára tervezett, szintén szakaszosan betolt S27 jelű völgyhíd Balatonszemesnél, és végül, de egyáltalán nem legutolsó sorban mind közül a legnagyobb, a szintén az M7-esen 2004 és 2007 között szerelőhíddal segített szabadbetonozásos illetve később szabadszereléses technológiával épült, 1872 méter hosszú Köröshegyi völgyhídnek a tervezése sem. Az általa tervezett műtárgyak közül több is országos elismerést kapott (Nívódíj, Innovációs Nagydíj stb.)

Mihalek Tamás az új technológiák iránt érdeklődő, a munkában fáradhatatlan mérnök volt egész pályafutása során. Amikor az élet úgy hozta, hogy már nem az előbb felsorolt nagy hidak és műtárgyak tervezésével kellett (lehetett) foglalkoznia, az egyéb tervezési munkák roppant változatos terepén is megállta a helyét. Ennek ellenére mindig is a vasbeton szerkezetek, ezen belül is a feszített vasbeton hidak voltak a legszűkebb szakterületének tekinthetőek. A Vasbetonépítés-ben és más szakmai folyóiratokban, kiadványokban számos cikke jelent meg és a tervezési munkáiról szakmai konferenciákon előadásokat is tartott.

Több fiatal generáció is felnőtt mellette, akik tőle tanulták a szerkezettervezés, illetve a szerkezet-méretezés fortélyait. Közülük többen ma már más cégek kötelékében hasznosítják a Tamástól (is) megszerzett tudásukat, de Ő mindig büszkén gondol a „tanítványai”-ra, mint ahogy a „tanítványok” is hálával tekintenek vissza azokra az időkre, amikor tőle tanulhattak, vele dolgozhattak együtt. Jellemző erre a kapcsolatra, hogy amikor 2013-ban elhagyta addigi egyetlen munkahelyét, és egy tervező irodába hívták dolgozni, a kollégái közül többen követték, hogy Vele dolgozhasanak tovább. Végül 2014-ben fejezte be végleg a munkát, és nyugdíjba vonult, hogy attól kezdve már csak a családjának szentelhesse az idejét.

Régi Hídépítő kollégái és a valaha köztük dolgozó mai cégtulajdonos is azonban pontosan tudták értékelni a cégnél végzett több évtizedes munkáját és ennek eredményeképpen 2018-ban életműdíjjal ismerték el tevékenységét, beválasztva ezzel Őt egy olyan szűk, illusztris, már-már exkluzív társaságba, amelyben előtte csupán heten voltak.

Mihalek Tamás a **fib** Magyar Tagozatának a volt és jelenlegi Hídépítő kollégák közül az egyik legrégebben regnáló, nyugdíjba vonulása óta Örökös Tagja. 2019-ben a **fib** Magyar Tagozata Palotás László-díj adományozásával ismerte el a munkásságát. Gratulálunk az ünnepezt gazdag szakmai életútjához, és a **fib** Magyar Tagozata nevében kívánunk neki szerető családjá (felesége, lánya és unokái) körében még sok-sok boldog esztendőt, és kitűnő egészséget!

Barta János

TÁPAI ANTAL KÖSZÖNTÉSE 80. SZÜLETÉSNAPI ALKALMÁBÓL

Megbecsült tagtársunk Szegeden született 1940. október 16-án. Mérnöki oklevelét 1964-ben, majd vasbetonépítési szakmérnöki oklevelét 1974-ben szerezte a BME Építőmérnöki Karán. Több más szakképzettségre is szert tett. Kiváló képességeit hallgató korától napjainkig a vasbeton előregyártásnak szentelte. Munkáját művezetőként kezdte a BVM-nél, 1984-től volt főmérnök, 1995-től műszaki igazgató, 2003-tól műszaki vezérigazgató. Kiemelkedő munkája volt a tübbing gyártás a budapesti metró és külföldi létesítmények (Prága, Kalkutta stb.) számára. Erre ma is büszkén gondol vissza, de tudja, hogy egy egész mérnökcsapat segítette ebben a munkájában is, akikre hálásan és szeretettel gondol vissza. Az EHGT, UB és UH-típusú hídgerendák, előregyártott víztornyok, vázpaneles szerkezetek, ipari csarnokszerkezetek, a szobi vasúti völgyhíd megerősítéséhez előre gyártott dongaboltozatok és sok más szerkezeti elem az ő sikeres mérnöki munkájának köszönhető. Oktató munkát végzett meghívott előadóként az Ybl Miklós Műszaki Főiskolán. Több kutatási-fejlesztési témában dolgozott: a betonacél-megmunkálás, új típusú útátjáró, előfeszített vasbeton tartószerkezetek fejlesztése stb. Szakmai

közéleti tevékenysége során különböző funkciókat töltött be. Így például az ÉTE előregyártási szakosztály elnöke, a MÉASZ elnökségi tagja, a **fib** Magyar Tagozat tagja, a Palotás László-díj kuratóriumának tagja, a Magyar Betonelemgyártó Szövetség elnöke volt különböző időszakokban. 2004-2008-ig a Magyar Betonszövetség elnöke. Számos kitüntetésben részesült: Alpár-érem, kiváló feltaláló (arany fokozat), BVM 2008 nívódíj, ÉVM kiváló munkáért, Budapestért kitüntetés, miniszteri elismerés, a Magyar Betonszövetségért érdemérem és Palotás László-díj 1997-ben.

A gazdag életút tanulságaként elmondta, hogy gyorsuló világunkban legfontosabbnak tartja a folyamatos tanulást továbbképzést, új ismeretek elsajátítását, amit a fiatal nemzedék figyelmébe ajánl. Enélkül ma már nem lehet senki sikeres mérnök, de ehhez szerencsére a technikai feltételek minden korábbinál szélesebb körben állnak rendelkezésre.

A **fib** Magyar Tagozata nagyra értékeli tagtársunk munkáját, amelyet nyugállományba vonulása óta is folytat. Szakmai tudása, embersége, áldozatkészsége példamutató a felnövekvő mérnök-nemzedékek számára. Kívánjuk, hogy tudásával és tapasztalatával továbbra is jó egészségben gyarapítsa a hazai vasbeton előregyártás és az egész építőipar sikereit.

Dr. Balázs L. György

DR. TASSI GÉZA KÖSZÖNTÉSE 95. SZÜLETÉSNAPIJÁN

Egy ilyen szép kor mellett nem mehetünk el megállás nélkül. Kivételes lehetősé-
günk volt, hogy a köszöntés interjú for-
májában készülhetett. Ilyen magas, kerek
évfordulóra még nem számolhattunk e
hasábjainkon.

Bevezetésként:

Aki átélte a XX. század háromnegyed
részét és két évtizedet a XXI. századból,
az megismerhette a földi lét árny- és fényoldalát. Tassi Géza
pályafutására jellemző volt, hogy a harmonikus család és jó
barátok köre mindig mellette volt. Biztosították számára, hogy
a tanulási, illetve a munka segítse át a gondokon, bajokon.

A szigorú állami Madách Imre katedra mellett arra,
hogy minden eredményért meg kell küzdeni. Két év fizikai
munka az építésben erősítette testi és szellemi állóképességét. A
BME Mérnöki Karán végzett tanulmányok meghozták számára a
műszaki tudományok, a technika, az építés szépségeit. Az 1950.
januárjában szerzett jeles minősítésű oklevele predesztinálta arra,
hogy munkássága legnagyobb részét az oktatás és a tudományos
kutatás töltsse ki. Emellett hallgató korától egész aktív életén át
szorosban kapcsolódott a gyakorlati építő munkához. Részt vett
a hazai és nemzetközi szakmai egyesületek munkájában.

Érdeklődése hamar a vasbeton felé fordult.

E folyóirat „személyi hírek” rovatának hagyománya, hogy
egyesületi tagjaink kerek évfordulói alkalmával írt köszöntés
gerince szakmai életrajz volt. 95 éves személy esetén ez több-
szörös ismétlés lenne.

E sorok írója jó kollegiális barátságban van az ünnepelttel.
Ezért megengedheti magának, hogy Tassi Géza elejtett szavai-
ból, egyéb alkalmakra készített feljegyzéseiből, más személyek
elmondásaiból merítsen e köszöntő céljára.

Pillanatképek Tassi Gézáról:

Hallgatói évek: Jó oktatóktól, kiváló évfolyamtársak kö-
zösségében a szigorú követelmények, sűrű zárhelyik, igényes
rajzfeladatok közepette is öröm volt a tanulás. Hiszen erre
vágyott. Az alapszigorlat (matematika, mechanika) után érdeklő-
dése a kari egységes oktatás keretében a tartószerkezetekre
irányult. Maga se tudta, minek köszönhette, jeles Hídépítés-
tan vizsgája után kedvelte őt Mihailich Győző. A professzor
tanárelnöke volt egy bizottságnak, amely külföldi termelési
gyakorlatra jelentkezők közül választott. Így került a hallgató
egy morvaországi munkahelyre, ahol vasúti vasbeton ívhíd
épült. Önálló mérnöki munkát bíztak rá (persze ellenőrzéssel).

Oktatás: Az I.sz. Hídépítéstani tanszéken tanársegéd lett.
Jegyzetet írt Korányi Imre professzor előadásai alapján „Vas-
és hídszerkezetek” tantárgyból. Ennek kiegészített további
kiadásait a hallgatók hosszú évekig használták, amikor Tassi
Géza már régen nem volt a tanszéken.

Sokat tett a háború miatt vizsgáikkal elmaradt hallgatók se-
gítésében. Tartók statikájából hétvégén és más szabadnapokon
a résztvevők által „manrészának” nevezett előadásokat tartott.

Honvédség: Váratlanul katonai behívót kapott. Mihailich
professzor tekintélyével elérte, hogy egy idő után elbocsássák
a katonaságtól. A II. sz. Hídépítéstani tanszéken néhány év után
adjunktusi kinevezést nyert, Az építőanyagok és az összes vasbe-
ton tárgyából vezetett laboratóriumi, ill. tantermi gyakorlatokat.

Palotás László professzor vette át a tanszék vezetését.

Minden ambiciózus oktatónak törekvése, hogy nappali
hallgatók elé katedrára kerüljön. Tassi Géza már régebben
tartott előadásokat az esti és levelező tagozaton. Az 1958. őszi

félévben Palotás professzor külföldre ment, a vasbeton szer-
kezetek alapelemei és szilárdságtana témakör előadását Tassi
Gézára bízta. Ő a professzor korábbi előadásai alapján jegyzetet
írt. Ez volt az első nyomtatott oktatási anyag, amely vasbeton
szerkezetek rugalmas-képlékeny elvek szerinti, azaz n-mentes
számítását ismertette. Megalakult a Vasbetonszerkezetek tan-
széke: Böleskei Elemér professzor egy évre Tassi Gézát bízta
meg a felületi tartószerkezetek és tározók oktatásával. Ezután
a vasbeton hidak előadása lett a feladata. Ennek keretében dol-
gozta ki a feszített vasbeton szerkezetek témakörét, amelyből
jegyzet, majd könyv is készült.

1974-ben, amikor a tanszék új laboratóriuma vezetője lett,
bevezette a szerkezetvizsgálat c. gyakorlatokat.

Hosszú időn át volt több tantárgy előadója az angol nyelvű
kurzuson, egy ideig a németen is. Egyetemi docenssé nevezték
ki 1962-ben.

Az oktatás körébe tartozó egyéb feladatokat is ellátott. Volt
dékánhelyettes, évfolyamvezető tanár, számos egyetemi és kari
bizottság elnöke, ill., tagja. Államvizsga bizottsági tag volt
1962-től, már mint egyetemi tanár, elnök 1977-től.

FIP: Palotás László és Fritz Leonhardt professzorok meg-
látogatták Tiszaszederkényben a vegyi művek építkezését. Az
éppen ott dolgozó Tassi Géza ismertette a folyamatban levő,
három fajta feszített vasbeton szerkezetet. Leonhardt professzor
megkérdezte, ha ilyen frekvenciánál a feszített vasbeton, Magyar-
ország miért nem csatlakozik a FIP (Nemzetközi Feszítettbeton
Szövetség) munkájához. Amikor Tassi Géza legközelebb Pestre
érkezett, felkereste az ÉTE központját, ott találta a funkciójából
leköszönő Garay Lajost, aki felajánlotta, hogy a FIP Magyar
Tagozata szervezésének élére áll. Ketten olyan egyesületet
szerveztek, amely kész volt az 1962. évi Rómában és Nápoly-
ban tartott kongresszusra küldött magyar csoport kiállítására.

Megindult a munka itthon és a nemzetközi kongresszuso-
kon. 1970 és 1998 között hat alkalommal Tassi Géza tartott
plenáris ülésen (volt, hogy 2000, ill. 5000 résztvevő előtt)
magyar nemzeti beszámolót. Felemelő érzés volt számára.

Az 1996. évi utrechti FIP tanácsülésen Tassi Géza bemutatta
Balázs L. Györgyöt, a magyar tagozat titkárát. Rövidesen Ba-
lázs L. György lett a FIP MT elnöke. Tassi Géza mind a hazai
mind a nemzetközi munkában segítette őt.

Elkövetkezett 2010, amikor Washingtonban Balázs L. Györ-
gyöt a nemzetközi egyesület elnökévé választották, elsőként, aki
erre a posztra Európa Lajtától keletre eső országából érkezett.

Tassi Géza is büszke lehet erre a kimagasló eredményre.
Gondolhatja, hogy Balázs L. György érdemein túl ebben benne
volt a magyar vasbetonépítés nemzetközi fórumon általa vég-
zett ismertetése, az új elnöknek a tanács előtti bemutatása és
volt tanítványának, ill. munkatársának sokoldalú támogatása.

Tassi Géza sokat tett a létrejött fib MT szolgálatában más-
más aktivitással dolgozott egyéb szervezetekben is. Hazánk-
ban: MTA, KTE, ÉTE, MMK, MAMEK. Nemzetközi vonalon:
IVBH-IABSE-AIPC, IASS, RILEM, GAMM, IGIP. A Kárpát-
medencében: EMT, a Kárpát-medence hídjai. Kilenc éven át
aktívan részt vett a csiksomlyói építéstudományi konferencián.
Több határainkon túli kollégának segített az áttelepülésben,
másoknak a lakóhelyükön végzett munkájukban.

Kutatási munka:

A feszítőacél és beton kapcsolata terén elméleti és kísérleti
kutatást végzett a feszítőerő lehorgonyzódása megismerésére.
Az elméleti és kísérleti vizsgálat látszólagos ellentmondása ve-
zetett egyik tézisére. Kandidátusi fokozatot 1957-ben szerzett.

Helyi igénybevételek: Finit eljárást dolgozott ki főként

helyi igénybevételek (pl. utófeszített tartóvég) vizsgálatára a nem feszített hosszbetétek és kengyelek figyelembe vételével. Kísérleti kutatás is folyt.

A repedezettség vizsgálatára egydimenziós modellen mátrixszámítási eljárást dolgozott ki. Egyéb témák mellett ezekkel a kérdésekkel foglalkozott MTA doktori értekezése, amelyet 1976-ban védett meg.

Abban az évben nevezték ki egyetemi tanárrá.

További kutatásainak -kevés kivétellel - csak a tárgykörét tartalmazza ez az írás.

Elsőként alkalmazott mátrixszámítási módszert tartószerkezetek rugalmas-képlékeny állapotban végzett vizsgálatára. Szerencséje volt, hogy A.A. Gvozgyevnek Moszkvában személyesen adhatta át a dolgozatot, és a vasbetonelmélet apostola elismerően reagált rá. Emlékezetes hangulatot keltett, hogy amikor Tassi Géza Londonban, a FIP plenáris ülésén gratulált a híres professzornak a Freyssinet-medálhoz, Gvozgyev emlékezett „a magyar kollégára”.

Tassi Géza számításokat végzett hajlított tartón analitikus beton szigma-epszilon diagram alapján. Továbbá: Feszített vasbeton tartók kétparaméteres teher alatt, nyírási repedezettség sokszor ismételt teher esetén, súrlódási vizsgálatok, sajtolt csőhüvelyes betonacél toldás, szálerősítésű betonok, könnyűbeton feszített tartó, szerkezetek összehasonlító elemzése, modellkísérletek szekrényes és sokbordás szerkezetekkel, kör és körgyűrű alaptestekkel, környezetbarát szerkezetek, stb.

Publikációinak száma 250+, köztük könyv, könyvrészlet, nyomtatott egyetemi jegyzet, folyóirat-cikk, konferencia-kiadvány, nagy részük idegen nyelven. Folyóiratunk személyi hírek rovatába sok tucat köszöntő-emlékező cikket írt.

Egyetemi oktatáson kívül: tartott szakmai-tudományos előadásainak száma 110+, többségük idegen nyelven. Ausztráliában és Kínában tartott vendégprofesszori kurzust.

Építőmérnöki munka:

Amint ez írásban másutt szerepel, a hidépítési tevékenységét bemutatja e folyóirat 2019. évi cikke.

Amikor a Honvédséget szolgálta, ott is építőmérnöki feladatai voltak.

Egy időszakban másodállásban dolgozott az FTV-nél, rövid ideig az Uvaterv-ben, ill. az Iparterv-ben.

1961-62-ben a 31. sz. ÁÉV-ben volt a főtechnológus helyettese. Ellenőrizte, ill. irányította az utó-és az előfeszítési munkákat. Monolit vázas szerkezetet áttervezett helyszínen előregyártott változatra.

Főnökével, Mók Lászlóval és gépész munkatársával, Lányi Jenővel kidolgozta a Mo-Ta-La néven szabadalmaztatott eljárást, amellyel 80+ kör alaprajzú szerkezet utófeszítési munkáit végezték el. Az eljárást két országban külföldön is bevezették. A vállalatnál sok más feladatot is ellátott.

A tanszékek ipari munkáiban intenzíven részt vett. Nagyszámú, jórészt nagy jelentőségű ipari-és középület ellenőrző vizsgálatát végezte el. Bauxitcement alkalmazásával készült több jelentős köz- és ipari épület tartószerkezeteinek erősítésében is részt vett.

Sok előregyártott elem laboratóriumi vizsgálatát végezte el. Közreműködött feszített vasbeton vezeték tartó oszlopok és vasúti keresztaljak fejlesztésében. Utóbbi téren dolgozott FIP munkacsoportban is. Részt vett szabványok fejlesztésében, bíráló és más szakértői munkákban.

Elismerések:

Kiadói nívódíj: A szakajtó 50 év után is megemlékezett a Bölcskei Elemérrel írt „Feszített tartók” könyvről, amely megjelenésekor nívódíjban részesült.

Tassi Géza a lehorgonyzási tartományokról CEB Bulletint szerkesztett Windisch Andor, Balázs L. György és más munkatársával. A munkacsoport tevékenységéről e kötet kapcsán J. Perchat elismerését fejezte ki.

FIP érem Tassi Géza számára nagy öröm volt 1992-ben, hogy (Garay Lajossal együtt) első magyarként kapott R. Walter elnök kezéből ezüst érmet a nemzetközi egyesülettől.

Oszakában kapta „a fib első kongresszusának kitüntetését” elismerést Shoji Ikeda elnök kezéből.

Továbbra is sok szolgálatot tett a magyar vasbetonépítésnek. E téren végzett mindenkori tevékenységét ismerte el a kuratórium, amikor 2005-ben nekiítélte a Palotás László díjat. Emlékezetes, hogy a díj Balázs L. György kezéből való átadásakor előadást tartott azokról a munkákról, amelyeket Palotás professzor tanítása nyomán végzett.

Meghatottan vette át Köllő Gábortól az EMT elnökétől a magyar-magyar kitüntetését.

A folyóiratunkban eddigi kerek születésnap üdvözlőleveken kívül az ünnepelt életének színes állomása volt egy könyv. A fib Magyar Tagozata elnöke főszerkesztői égisze alatt megjelent egy 402 oldalas kötet: „Cikkgyűjtemény Prof. Tassi Géza 90. születésnapjára” fejléccel. A könyvben 14 országból küldött cikkek jelentek meg. Tassi Gézát is felkérték egy cikk írására. Ez „Az örökzöld vasbeton - életem” címet viseli.

Rendkívül megtisztelő számára, hogy 2019-ben – Orosz Árpáddal megosztva – Clark Ádám életmű-díjat vehetett át Rubovszky András (Széchenyi Társaság) kezéből. Ebben tükröződött Tassi Géza hidakhoz fűződő vonzalma, érdemei a szakterület oktatásában, tudományos kutatásában, gyakorlati munkában, a hidász szakemberek iránti barátságában.

Tassi Géza folyóiratunk főszerkesztőjének felkérésére a 2019/4 szám 114-118. oldalán bemutatta a hidak terén folytatott tevékenységét, ezért e területre ez a köszöntő nem tér ki.

Az ünnepeltet a BME a 2020. évben rubin mérnöki és gyémánt doktori díszoklevélben részesítette. Szakmai életrajza megjelent a BME Építőmérnöki Kar 2020 évi díszoklevéllel kitüntetettéről szóló évkönyvében.

Zárszóként:

Tassi Géza sokat hasznosított abból, amit tanult, és ehhez sokat tett hozzá. Napjainkban meg van győződve arról, hogy az informatika mind inkább helyet kap az építőipari tervezésben, sőt belátható időn belül a gyakorlati építésben is.

Tassi Géza a tanulásban, tanításban és az élet minden területén segített, akinek tudott. Alma Materét hűségesen szolgálta, követte mindenkori főnökét. A hallgatókat, általában az embereket jól ismerte. Javaslaival, támogatásával legalább tíz kollégát segített, biztatott ahhoz, hogy egyetemi dolgozó legyen. Előljárói bíztak javaslataiban.

Gratulálunk ehhez a tartalmas életúthoz. További jó egészséget kívánunk.

Vörös József